

CRÒNICA DEL MIRACLE DE LES COVES DE VINROMÀ. ANY 1947

A les darreries de l'any 1947, el cinema que aleshores existia als Quatre Cantons de Les Coves de Vinromà, es va projectar la pel·lícula "LA CANCION DE LA BERNARDETTA", que narra el miracle de Lourdes, produint fort impacte en la xiqueta RAQUEL ROCA, de deu anys d'edat, molt espabilada, prou instruïda i de coneixements de doctrina cristiana superiors, la qual va començar anunciant les aparicions de la Verge a la Cova la Campana del single Moreria, situat a set-cents metres de la població.

El 15 de novembre va començar el pelegrinatge a dita Cova, fins al primer de desembre, dia assenyalat per la realització del miracle. La xiqueta veia a la Verge i li comunicava la voluntat de transmetre als fidels el que havia de succeir.

Com un reguer de pòlvora es propagaren aquests fets i es contaven per milers les persones que anaven a Les Coves diàriament; uns com a creients i altres per curiositat.

De les aparicions a la Cova i el missatge que la Verge Maria li enviava per la Humanitat, començà a fer-ne cas el Rector del poble, que cregué convenient donar part al Bisbe de Tortosa i a tota la clerecia, els quals es comportaren amb una gran serenitat i del primer moment compregueren era més correcte marginar-se en aquest assumpte.

La premsa provincial i la de més enllà, es mantingueren en una postura d'absoluta reserva i procuraren no esbombar la cosa, el cas fou que les aparicions de la Verge, les converses amb la xiqueta i els missatges que rebia, s'estengueren per tota Espanya, Portugal i també pel Sud de França, on sempre hi ha hagut moltes persones emigrades del Maestrat.

El primer medi de propagació fou el telèfon. La telefonista de Les Coves donava tots els dies a les telefonistes de Castelló, el comunicat sobre tot allò que s'havia passat el dia abans. I les telefonistes de Castelló en feien sabedores de les notícies, a quantes companyes en l'ofici preguntaven per les novetats del dia. D'aquella manera s'estava al corrent de les relacions de la xiqueta amb la Mare de Déu.

I amb aquesta preparació de l'opinió pública que va durar vora de tres mesos, s'apropava el dia del miracle. El dia estava rigorosament fixat: l'u de desembre de 1947. Aquest dia s'enfosquiria durant les hores del matí i molts malalts curarien.

Els veïns de Les Coves començaren a rebre cartes de parents que vivien a Barcelona i a França, o de tan sols amics, fent-los saber que el dia assenyalat del miracle, acudirien simplement a presenciar-lo o portant algun malalt.

L'afany de pelegrinatge s'estengué a tots els estrats socials. El vespre del dia assenyalat una immensitat de persones aplegaren venint de totes parts i de totes bandes. La congregació de persones fou tan elevada que per fotografies existents, es poden calcular al voltant del mig milió.

La gent utilitzà tota mena de vehicles: automòbils, taxis, autobusos, camions, carros, gent amb bicicleta, a peu i amb carrets d'invàlids que eren arrastrats pels seus familiars. El dia adelerat es mostrà boiròs durant les primeres hores del matí, en canvi al migdia es va aclarir.

Les cues que es formaren de vehicles, que no cabien dins del poble, es deixaven a les carreteres, un darrere de l'altre, a mesura que

anaven arribant. Els que venien de la banda de Castelló formaren una cua de vuit quilòmetres i una altra de semblant llargària, es formà venint de Sant Mateu; un poc més curta va ser la cua dels vehicles a la carretera d'Alcalà.

Aquesta gran gentada, a un poble que no passava d'un miler de veïns, no podia ser allotjada en deguda forma. La població de Les Coves es portà admirablement en aquella ocasió. Obriren de bat a bat les portes del carrer de totes les cases de la vila, per tal de que els forasters tinguessin protecció: el temps estava ficat en pluja i se sentia fred.

Tota l'esplanada davant de la Moreria, comprès també el llit d'aquell riu, forma un ample amfiteatre, i aquell dia fou del tot emplenat per la multitud de gent que s'hi havia congregat per presenciar el miracle. Els baldats, paralítics, coixos, muts, endemoniats, epilèptics, tots aquells que constitueixen la Humanitat dolenta, no van deixar d'acudir, esperançats en la possible curació de llurs impediments i xacres.

Aquell dia es podia comprendre quant és el dolor que ompli el Món i quantes són les desgràcies que ens amenacen. S'hi veïa, al costat de la filla cega que portava el pare aristocràtic, el cec de la més infortunada família, en completa mescladissa, allí s'havien donat cita tots els mancats de salut.

Al single que es troba més amunt del jaç del riu, baldats i malalts portats a braços o en

lliteres, s'acostaven a tocar amb les mans la roca dura i freda que el deler d'una gent esperançada l'havia tornada sagrada i miraculosa. Als malalts els feien beure aigua bruta dels tolls que l'ansia d'aquells desventurats no considerava els microbis que podien haver.

El que va ocórrer el primer de desembre a Les Coves no ha tingut precedents que hagen superat manifestacions d'aquest índole. Per tot arreu s'escoltava la veu de "MIRACLE": invàlids que tiraven les crosses i malalts que deien haver curat. En tropell baixaven la gent al jaç del riu a banyar-se, aconsellats per la xiqueta que manifestava tenien propietats curatives.

Havien transcorregut vint-i-quatre hores i el Sol no s'havia enfosquit, però flotava un misteri miraculós, puix el que cap mal no va rebre aquella aglomeració de persones, ni hagués cap accident, fou comptabilitzat amb eixe sentit.

Aquella multitud immensa es va conduir admirablement, sense imposicions ni coaccions de cap mena. L'autoritat governativa estigué absent, va procedir com si desconegués el que estava passant en aquella localitat.

Els dies posteriors, encara que la xiqueta deixà d'anar a la Moreria, continuà la multitud de visitants, sense que pararen fins quan les autoritats ho prohibiren.

Les autoritats locals, el batlle, l'ajuntament i la guàrdia civil feren tot el que pogueren i mai no s'hagués pogut fer millor.

